

شاخص‌های کیفی عدالت از دیدگاه قرآن کریم*

سید مصطفی احمدزاده**

چکیده:

نظریات گوناگونی درباره عدالت در مکاتب دینی و غیر دینی نظم و نسق یافته و بررسی‌ها و نقدهایی نیز را به دنبال داشته است. در این میان، نظریه قرآنی عدالت، کمتر از سوی دانشمندان اسلامی مورد توجه قرار گرفته و لازم است ابعاد گوناگون آن، به ویژه بر پایه روش‌های نوین روشن گردد. یکی از ابعاد بسیار ناشناخته نظریه قرآنی عدالت، شاخص‌های عدالت از دیدگاه قرآن کریم است. این پژوهش با روش تحلیل محتوای کیفی و بر اساس مدل شاخص‌نگاری دینی، آیات مربوط به عدالت در قرآن کریم را استخراج و تجزیه و تحلیل نموده و به چهار شاخص ابعادی «عدالت فرهنگی»، «عدالت سیاسی»، «عدالت اجتماعی» و «عدالت اقتصادی» دست یافته و شاخص‌های اصلی و کیفی هر یک را با استناد به آیات قرآن کریم توضیح داده است.

کلیدواژه‌ها:

عدالت فرهنگی / عدالت سیاسی / عدالت اجتماعی / عدالت اقتصادی / شاخص‌های عدالت / شاخص‌های کیفی

* تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۷/۱۴، تاریخ تأیید: ۱۳۹۵/۱۱/۱۴

mostafa.ahmadzadeh@gmail.com

** استادیار پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی

درآمد

عادالت از جمله بحث‌هایی است که ذهن دانشمندان دنیای معاصر را به خود معطوف ساخته است. نظریات گوناگون در باب چیستی عدالت از سوی مکاتب فلسفی و حقوقی دنیای غرب، افق‌های روشنی از ماهیت عدالت را گشوده است (واعظی، ۷۷-۴۸۰؛ یعقوبی، ۲۰-۵۶). اما در برابر آن، تبیین قرآنی از عدالت از سوی دانشمندان مسلمان کمتر مجال طرح یافته است. امروزه در فضای جامعه اسلامی، آسیب‌های ناشی از فقدان نظریه‌ای جامع و منسجم در ساحت عدالت، بیش از پیش خود را عیان ساخته است. این در حالی است که نظریه‌ای جامع و کامل است که افرون بر مبادی و مبانی نظری دقیق، از قدرت کاربردی بالایی در سطح اجرا نیز برخوردار باشد. یکی از اصلاح افزایش قدرت نظریه در سطح عملیات، شاخص‌ها هستند. تعیین و تبیین شاخص‌ها که نقش سنجش را ایفا می‌کنند، از یک سو ابعاد و پهنه نظریه را آشکار می‌سازند و از سوی دیگر، نظریه را به سطح اجرا نزدیک ساخته و ضعف و قوت‌های آن را در عمل نشان می‌دهند و از سوی سوم، راه را برای مقایسه، نظارت، سنجش و ... هموارتر می‌سازند.

از طرف دیگر، سبک و اسلوب قرآن کریم به گونه‌ای است که در تعریف مفاهیم، کمتر از روش مرسوم پیروی کرده و اغلب در قالب‌های نامعمول، از جمله بیان و معرفی مصاديق (بقره/۱۷۷)، معرفی موصوف (توبه/۱۹) و... به تعریف مفاهیم روی آورده است. برخی بر این باورند که این روش قرآن کریم، در راستای هدف هدایتی و تربیتی آن است (جوادی آملی، ۱۰۲/۹). بر این اساس پژوهشگران برای استخراج دیدگاه‌های قرآن کریم در خصوص تعریفِ مفاهیم، راه دشواری در پیش روی دارند. اما هنگامی که از سطح تعریفِ مفاهیم به سوی تعیین و تبیین شاخص‌هایِ مفاهیم حرکت می‌کنیم، راه پیچیده‌تر و ناهموارتر به نظر می‌رسد.

با توجه به مطالب پیش‌گفته، شاخص‌نگاری بر اساس آموزه‌های قرآن کریم در راستای تبیین نظریات قرآنی اهمیت می‌یابد. از این‌رو هدف اصلی این نوشتار، تأمین زیرساخت‌های نظریهٔ عدالت در ساحت شاخص‌های عدالت است. در حقیقت، شاخص‌نگاری عدالت راه را برای دست یافتن به نظریه عدالت از دیدگاه

قرآن کریم هموار می‌سازد؛ زیرا شاخص‌های عدالت ضمن نشان دادن ارتباط میان مفاهیم عدالت، پایه‌ها و مفاهیم اصلی نظریه عدالت را شکل می‌دهند. از سوی دیگر، شاخص‌ها به عنوان مفاهیم میانه، مجرای حضور «ارزش‌ها» در «دانش‌ها و ساختارها» هستند. نقش تعیین‌کننده شاخص‌ها در تبیین سازه‌های مفهومی عدالت به حدی است که هرگونه خطا در آن، انحراف در مفهوم‌شناسی عدالت را در پی خواهد داشت. بر این اساس، مسئله اصلی این پژوهش، به دست دادن شاخص‌های عدالت از دیدگاه قرآن کریم است.

روش‌شناسی شاخص‌نگاری

شاخص (Index) در لغت به معنای نمودار یا نشان‌دهنده یا نماینده می‌باشد و در اصطلاح، عبارت است از متغیری «کیفی» برای نظارت و پایش، یا متغیری «کمی» برای اندازه‌گیری و پیمایش محیطی و نیز مقایسه پدیده‌ها و تغییرات آنها در شرایط مختلف. هر شاخص نماینده یک چالش اصلی یا فرصت و مشکل کلان یا مسئله خرد انسانی و نشانی از یک نوید یا هشدار است (شورای عالی انقلاب فرهنگی، ۱۲).

در شاخص‌نگاری از روش‌های مختلف استنتاجی - عقلی و استقرایی - تجربی برای طراحی شاخص در نظام‌های گوناگون استفاده می‌شود. با توجه به اینکه در این نوشتار منع استخراج شاخص‌ها قرآن کریم است، بر پایه رویکرد نقلی و نص-گرایانه، روش استنتاجی - عقلی مبنا قرار گرفته است. بر اساس این روش‌شناسی، شاخص‌ها از ارزش‌ها حاصل می‌شوند و ریشه در معرفت‌شناسی دینی دارند که حضور دین را در تمامی حوزه‌های مغزاً فزاری و نرم‌افزاری، جاری و ساری می‌داند و استخراج زیرساخت‌های دانش بشری را بر عهده دین می‌نهد. سیطره حجیت دینی در زیرساخت‌ها، ضامن جریان دین در پیکره علوم، از جمله مفاهیم میانه و سازه، مانند نظام شاخص‌ها و استانداردها و کلیه قوانین و هنجارهای سازمانی و اجتماعی است که بشر برای اداره نظام معاش الهی به آنها نیازمند است.

رابطه ارزش - شاخص رابطه‌ای مستقیم و تقویتی است؛ گرچه متغیر اصلی در این منظومه ارزش‌ها هستند که نقش فانوس‌های دریایی را برای تفکیک راه از گرداب و صخره از دریا بازی می‌کنند. اصولاً ارزش‌ها نقاط روشن و زوایای تابناک آرمان‌شهر دینی هستند که از شناخت و تکثیر و وصل کردن این نقاط به یکدیگر، می‌توان محدوده دین را از غیر دین و نظام الهی را از مادی تعیین نمود. با این وصف، «شاخص‌ها» به عنوان مفاهیم میانه که مجرای حضور «ارزش‌ها» در «دانش‌ها و ساختارها» هستند، نمی‌توانند هر مبنای نظری را در هر نظام اجتماعی جریان دهند. اگر شاخص از جنس ارزش نباشد، واقعیت جامعه هدف قلب خواهد شد و در نتیجه، امکان نوسازی و اقامه جامعه نورانی توحیدی ممکن نخواهد شد. هر ارزش مبتنی بر یک بیان، زاینده یک شاخص، چراغ راه یک دانش و رقم‌زننده یک کنش متفاوت است. جامعه‌ای که ارزش‌ها را از تفکری دینی و شاخص‌ها را از تفکری غیردینی می‌گیرد، شانس بقا و تکثیر خود را در مقیاس تمدنی از دست خواهد داد (نیکمنش، ۳۰).

روش تحلیل محتوای کیفی

مبنای این نوشتار بر روشن تحلیل محتوای کیفی استوار است. روشن تحلیل محتوای کیفی، روشن تحقیقی برای تفسیر ذهنی محتوایی داده‌های متنی از طریق فرایندهای طبقه‌بندی نظام‌مند، کدبندی و تم‌سازی یا طراحی الگوهای شناخته شده است (ایمان، ۲۰). بر این اساس، «هدف تحلیل محتوا، فراهم آوردن شناخت، بینشی نو و تصویری از واقعیت است» (کریپندورف، ۲۵). در حقیقت پژوهشگر قصد دارد به لایه‌های پنهانی متن راه پیدا کند و به مراد واقعی تولیدکننده پیام دست یابد و بر اساس متن، خطوط فکری پدیدآورنده پیام را شناسایی کرده و زمینه را برای فهم دقیق‌تری از متن فراهم سازد. فرایند روشن تحلیل محتوای کیفی از شش مرحله تشکیل شده که بدین قرار است.

۱. انتخاب مسئله پژوهش

در این مقاله مسئله پژوهش این است: «شاخص‌های عدالت از دیدگاه قرآن کریم چیست؟» بر اساس این مسئله، از همین ابتدا برای پژوهشگر، دست کم دو نکته روشن است: ۱- این پژوهش تنها به متن قرآن کریم محدود است، بنابراین نه به روایات مربوط به عدالت می‌پردازد، و نه از دیدگاه‌های مفسران استفاده می‌کند. ۲- تنها بر بررسی شاخص‌های عدالت مرکز است و به سایر مفاهیم مرتبط با عدالت نمی‌پردازد.

۲. گردآوری داده‌ها

در این پژوهش، متن قرآن کریم به عنوان منبع مکتوب برای گردآوری داده‌ها در نظر گرفته شده است. برای دستیابی به شاخص‌های عدالت، نخست می‌بایست آیات مربوطه در قرآن کریم تعیین می‌شود. برای گردآوری این آیات، در گام اول، آیات مربوط به عدالت با تأکید بر واژه‌هایی مانند قسط، عدل، ظلم و... از قرآن کریم استخراج و با استفاده از فرهنگ‌نامه‌های موضوعی عمومی و تخصصی و کتاب‌های منتشر شده در باب عدالت در اسلام و قرآن، آیات دیگری به آیات پیشین افزوده شد. در گام دوم، آیات غیر مرتبط حذف شدند.

۳. انتخاب واحد تحلیل

در این گام، پژوهشگر واحد تحلیل را انتخاب می‌کند. به طور کلی تحلیل محتوای کیفی دارای دو فرایند عام است: واحد بنده (تجزیه) و مقوله‌بنده (ترکیب). در واحد بنده، متن به واحدهایی از اطلاعات شکسته می‌شود که این واحدها، محور اساسی مقولات قرار می‌گیرند. در مقوله‌بنده، واحدهایی که در مفهوم مشابهی به هم مرتبط هستند، درون مقولات موقتی جمع می‌شوند (بیکمن و راگ، ۳۳۷). در این نوشته از میان واحدهای تحلیل، واحد مضمون (Theme) به عنوان واحد تحلیل انتخاب شده است. منظور از مضمون، معنای خاصی است که از یک کلمه یا جمله یا پاراگراف مستفاد می‌شود (معروفی و یوسف‌زاده، ۱۳۶).

«یک مضمون می‌تواند در قالب یک کلمه، یک عبارت، یک جمله، یک پاراگراف یا کل متن ابراز شود» (شانگ و باربارا، ۲). با توجه به هدف و مسأله پژوهش، لازم است مفاهیم و معانی نهفته در جملات درون آیات قرآن کریم درباره شاخص‌های عدالت، استخراج و کدگذاری شوند که «مضمون» کاملاً با این هدف و مسأله انطباق دارد. از سوی دیگر در این پژوهش، واحد زمینه، آیه/آیات انتخاب شد.

۴. مفهوم‌سازی

در این مرحله، داده‌ها مورد مطالعه و بررسی قرار گرفته و کدگذاری می‌شوند. کد، برچسبی است که به یک واحد معنایی داده می‌شود. با توجه به انتخاب واحد مضمون به عنوان واحد تحلیل، مضماین درون آیات کدگذاری و یا به تعبیر دقیق‌تر، مفهوم‌گذاری می‌شوند. حاصل این مرحله، ساخت مفهوم‌هایی است که راه را برای مرحله بعدی، یعنی مقوله‌بندی هموار می‌سازد. مفهوم (Concept) بازنمایی انتزاعی یک رویداد، شیء و یا عمل / تعامل است که پژوهشگر حضور آن را در داده‌ها مهم یافته است (استراوس و کرین، ۱۲۵). نکته مهم در فرایند مفهوم‌سازی، توجه به بستر^۱ و زمینه‌ای است که رویداد در آن رخ داده است؛ زیرا بستر است که مفهوم را به ذهن تحلیلگر القا می‌کند. به تعبیر قرآنی، سیاق است که تعیین‌کننده مفهومی است که از مضمون آیه بر می‌خizد. به دیگر سخن، یک مضمون در دو سیاق، با دو مفهوم متفاوت کدگذاری خواهد شد. از این‌رو تحلیلگر باید پیوسته هنگام مفهوم‌سازی، به سیاق متن توجه تام داشته باشد.

۵. مقوله‌بندی

اگر مفهوم‌سازی را گام نخست نظریه‌پردازی در نظر بگیریم، مقوله‌بندی حلقه واسط مفهوم‌سازی و نظریه‌پردازی به شمار می‌آید. به عبارت دیگر، فرایند مفهوم‌سازی در مقوله‌بندی ادامه می‌یابد، اما در شکلی انتزاعی‌تر که در نهایت به نظریه‌پردازی ختم می‌شود.

مفهومی انتزاعی تر است که برخی مفهوم‌های دیگر را درون خود جای می‌دهد و استعداد توضیح آنان را دارد. تحلیل‌گر در همان مراحل اولیه پژوهش، مفهومی را که از انتزاع بیشتری برخوردار است و می‌تواند بسان چتری برخی از مفاهیم دیگر را در زیر عنوان خود جای دهد و جریان‌ها و ارتباطات مطرح میان آنها را تبیین کند، به عنوان نخستین مقوله پژوهش خویش برمی‌گزیند. در مرحله بعدی، تحلیل‌گر از نو، کدها و مفاهیم جدا را در کنار یکدیگر قرار می‌دهد تا بر اساس ویژگی‌ها و ابعاد مشابه‌شان، در زیر یک مقوله گرد هم آیند؛ یعنی افرون بر تجزیه، ترکیب نیز اتفاق می‌افتد. در ادامه، تحلیل‌گر سعی می‌کند مقوله اصلی را به مقوله‌های فرعی متصل کند، اما لازم است مقوله‌های اصلی نیز به یکدیگر بپیونددند و طرح نظر بزرگ‌تری را شکل دهنده تا راه برای یکپارچه‌سازی و پالایش مقوله‌ها و دستیابی به مقوله مرکزی هموار گردد.

۶. تفسیر نتایج

آخرین و مهم‌ترین مرحله از تحلیل محتوای کیفی، گام تفسیر نتایج است. در این مرحله، تحلیل‌گر نتایج حاصل از پژوهش خویش، یعنی پاسخ‌های پرسش‌های تحقیق را گزارش می‌کند.

تحلیل آیات عدالت

پیش از تحلیل شاخص‌های عدالت، نخست لازم است آیات مربوط به عدالت در قرآن کریم به همراه مفاهیم مستخرج از آنها گزارش شود.

مفهوم	آیه
عدالت در کتابت قرارداد، عدالت در سریرستی، سریرست عادل، کاتب عادل	بقره/۲۸۲: ﴿هُبَا أَئْنَهَا الَّذِينَ آتَمُوا إِذَا تَدَأْتَمْ بِدِينٍ إِلَى أَجْلٍ مُسَمًّى فَأَكْتَبُوهُ وَ لِيُكْتَبْ يَسِّكُمْ كَاتِبٌ بِالْعُدْلِ وَ لَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبْ كَمَا عَلَمَ اللَّهُ فَلِيُكْتُبْ وَ لُمِيلُ الَّذِي عَلَيْهِ الْحُقُوقُ وَ لِيُقَاتِلَ اللَّهُ رَبَّهُ وَ لَا يَبْخَسَ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحُقُوقُ سَفِهِيًّا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِعُ أَنْ يُبْلِي هُوَ فَلُمِيلُ وَلِيُهُ بِالْعُدْلِ وَ اسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَ امْرَأَتَانِ مِنْ تَرْضُونَ مِنَ الشَّهَادَاءِ أَنْ تُضَلِّلَ إِحْدَاهُمَا فَتُنَذَّكِرَ إِحْدَاهُمَا

		<p>الآخری و لا يأب الشهداء إذا ما دعوا ولا تستمروا أن تكبوه صغيراً أو كبيراً إلى أجله ذلکم أقسط عند الله وأقون للشهادة وأنى ألا ترتابوا إلأ أن تكون تجارة حاضرة تدبرونها يسکم فليس عليکم جناح ألا تكبوها و أشهدوا إذا تابعتم ولا يضار كاتب ولا شهيد وإن تعلوا فإنه فسوق بكم و انقو الله و يعلمکم الله و الله بكل شيء عليهم</p>
عدالت در هستی	آل عمران/۸:	<p>شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ وَإِلَوَالُ عَلِيِّمٌ قَاتِلًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ</p>
امر به قسط	آل عمران/۲۱:	<p>إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتَلُونَ الْبَيْنَ بَغْرِيْ حَقٌّ وَيَقْتَلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَيُشَرِّهُمْ بِعَذَابِ أَلِيمٍ</p>
رفتار عادل ایہ با یتیم	نساء/۱۲۷:	<p>وَيَسْتَغْنُونَكَ فِي نِسَاءٍ قُلِ اللَّهُ يُعْتَقِّكُمْ فَهِنَّ وَمَا يُنْلِي عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى نِسَاءِ الْلَّاْلَى لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتُبَ لَهُنَّ وَ تَرْغِيْبُونَ أَنْ تَتَكَبِّرُوْنَ وَالْمُسْتَضْعَفَيْنَ مِنَ الْوَلْدَانَ وَأَنْ تَقْوُمُوا لِيَتَامَى بِالْقِسْطِ وَمَا تَعْلَمُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيْمًا</p>
مؤمنان، مجری قسط در جامعہ، فرائیروی قسط، ناسازگاری هوای نفس و عدالت	نساء/۱۳۵:	<p>يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُوْنُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شَهِدَاءُ اللَّهِ وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبَيْنِ إِنْ يَكُنْ غَيْرَأَيْهِمْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَى بِهِمَا فَلَا تَتَبَعُو الْهَوَى أَنْ تَعْدِلُوْا وَإِنْ تَلَوُّوْا أَوْ تُغْرِيْبُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا</p>
قسط در شہادت دادن، عدالت در گواہی دادن، کینہ‌های گروہی و حزبی؛ مانع عدالت، تاروپرد بودن عدالت و تنقا	مائده/۷:	<p>يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُوْنُوا قَوَّامِينَ لِلشَّهَادَةِ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِيْنَكُمْ شَيْئًا قَوْمٌ عَلَى أَلَا تَعْدِلُو اعْدَلُوْا هُوَ أَقْرَبُ لِلْقَوْنِي وَانْقُوا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ</p>
عدالت در داوری، عدالت در بارہ مخالفان، محبوبیت عدالت پیشگان نزد خداوند	مائده/۴:	<p>سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَالُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاؤُكَ فَاحْكُمْ بِيَنْهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَإِنْ يَضْرُوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بِيَنْهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ</p>
دستور خداوند به عدالت	اعراف/۲۹:	<p>قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهُكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلَصِّينَ لِهِ الدِّينَ كَمَا بَدَأْكُمْ تَعْوِدُونَ</p>
عدالت خداوند، پاداش عادلانہ	یونس/۴:	<p>إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَتَّى إِنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُ لِيَجزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ</p>

تقابل عدالت و ظلم، عدالت در قضایت میان ستمگران، عدالت؛ عدم ظلم	یونس/۵۴: ﴿وَلَوْ أَن لَّكُلَّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَاقْتَدَتْ بِهِ وَ أَسْرَوْنَا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعِذَابَ وَ قُضِيَّ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾
عدالت در پیمانه، عدالت در ترازو، عدالت در اقتصاد، عدم کم فروشی، پیمانه کامل، ترازوی کامل، تقابل عدالت با فساد، اجرای عدالت در حد توانایی	هود/۸۴-۸۷: ﴿وَإِلَى مَدِينَ أَخْلَاهُمْ سَعَيْهَا قَالَ يَا قَوْمَ اشْبَدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُضُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَاكُمْ بَخِيرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ * وَيَا قَوْمَ اؤْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءً هُمْ بِهَا تَعْشَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدُونَ ... إِنِّي أَرِيدُ إِلَيْهَا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَ مَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوْكِلْتُ وَ إِلَيْهِ أُنِيبُ﴾
عدالت خردل ورزانه، ترازوی عادله، عدم اندکی ظلم، محاسبه عدالت	ابیاء/۴۷: ﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَ إِنْ كَانَ مِنْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدُلٍ أَثْبَتَا بَهَا وَ كَفَى بِنَا حَاسِبِينَ﴾
عدالت در نسبت‌های فرزندخواندگی	احزاب/۵: ﴿إِذْ دَعُوكُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنَّ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَ مَوَالِيكُمْ وَ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَاطُمُ بِهِ وَ لَكُنْ مَا تَعْمَدَتْ قُلُوبُكُمْ وَ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾
عدالت در وزن‌کشی اجناس، استفاده صحیح از ترازو، عدم کم فروشی	الرحمن/۹: ﴿وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَ لَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾
برخورد عادله با پیمان، عدالت در اموال پیمان، عدالت در ازدواج با زنان بی‌سرپرست، سختی عدالت‌ورزی، به کار بردن عدالت حتی برای ضعیفان، عدالت میان همسران	نساء/۳: ﴿وَإِنْ خَفِتْمُ الْأَقْسَطُوا فِي الْيَتَامَى فَانْكِحُوهَا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ نِسَاءٍ مُتَنَّى وَ ثُلَاثَ وَ رُبْعَ يَوْمًا إِنْ خَفِتْمُ الْأَقْسَطُوا فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذِلِكَ أَدْنَى إِلَّا تَأْتُولُوا﴾
آگاهی خداوند به عدالت‌ورزی یا عدم عدالت‌ورزی، عدالت‌ورزی درباره پیمان، عدالت در استفاده از اموال پیمان، عدالت در ازدواج با زنان بی‌سرپرست، عدالت در برخورد با کودکان ناتوان	نساء/۱۲۷: ﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي نِسَاءٍ قُلِّ اللَّهُ يُفْتَكِمْ فِيهِنَّ وَ مَا يُتَلَقِّي عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى نِسَاءِ الْلَّا تَرْتَغِيْنَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَ تَرْغِيْبُونَ أَن تَتَكَبُّرُوْنَ وَ الْمُسْتَضْعِفُيْنَ مِنَ الْوَلْدَانَ وَ أَن تَقْوُمُوا لِيَتَامَى بِالْقِسْطِ وَ مَا تَعْلَمُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيْمًا﴾
عدالت‌ورزی در مال پیمان، عدالت در وزن‌کشی اجناس، عدالت در پیمانه کشی، عدالت در ترازوکشی، عدالت در گفتار، عدالت در گفتار، هرچند درباره نزدیکان، کامل پیمانه کشیدن، تذکر خداوند در عدالت‌ورزی	انعام/۱۵۲: ﴿وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتَيمِ إِلَّا بِأَنَّهُ يَهِي أَحْسَنُ حَتَّى يَيْلَعَ أَشْدَدُهُ وَ أَؤْفُوا الْكَيْلَ وَ الْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَ إِذَا قُلْتُمْ فَأَعْدِلُوا وَ لَوْ كَانَ ذَاقُرْبِيَ وَ بَعْهُدِ اللَّهِ أَؤْفُوا ذِلِكُمْ وَ صَارُكُمْ بِهِ لَعْنَكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾
عدالت پیامبران در قضایت میان مردم، عدالت در داوری، تقابل عدالت و ظلم	یونس/۴۷: ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَّ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ﴾

وَ هُمْ لَا يُظْلِمُونَ ﴿٤﴾	
عدالت در پیمانه کشی، کامل پیمانه کردن هنگام پیمانه کشیدن، استفاده از ترازوی درست، خیر بودن عدالت	اسراء/۳۵: ﴿وَ أَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كُلْتُمْ وَ زِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَ أَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾
عدالت در پیمانه کشی، عدالت در ترازوکشی هنگام خریدن، عدالت در ترازوکشی هنگام فروختن، عدم کم فروشی، عدم زیاد خری، استفاده از ترازوی درست	شعراء/۱۸۲: ﴿أَوْفُوا الْكَيْلَ وَ لَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ * وَ زِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ﴾
عدالت در جنگ، عدالت در صلح، عدالت ورزان محبوب خداوند، عدالت میان مؤمنان متخاصم	حجرات/۹: ﴿وَ إِنْ طَابَتْنَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَقْتَلُوا فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَعْثَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتَلُوا اللَّهَى تَبْغِي حَتَّىٰ تَهْتَمِ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاتَتْ فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعُدْلِ وَ أَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾
پیامبران؛ عدالت گستر، ترازو و سیله‌ای برای سنجش عدالت، پیامبران؛ دعوت کننده مردم به عدالت، عدالت گستری میان مردم، پیوند داشش و عدالت، پیوند معنویت و عدالت، پیوند عقلاییت و عدالت	حدید/۲۵: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا بِالْبَيِّنَاتِ وَ أَنْزَلْنَا مَهْمُمُ الْكِتَابَ وَ الْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَ أَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَ مَنَاعَ لِلنَّاسِ وَ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يُنْصُرُهُ وَ رُسُلُهُ بِالْتَّبِيبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾
عدالت ورزی با دشمنان بدون اقدام، عدالت پیشگان؛ محبوب خداوند	ممتخره/۷: ﴿لَا يَهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يَقْاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَ لَمْ يُخْرُجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبْرُوْهُمْ وَ تَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ لِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾
عدالت در قصاص، عدالت در آزاد و برد، عدالت در جنسیت، عدم تفاوت عدالت در زن و مرد، عفو بالاتر از عدالت، احسان بالاتر از عدالت، قوانین عادلانه	بقره/۱۷۸: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُبِّلَ عَلَيْكُمُ الْقِصاصُ فِي الْقَتْلَى الْمُرْ بَالْحُرُّ وَ الْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَ الْأُنْثَى بِالْأُنْثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخْيَهِ شَيْءٌ فَإِنَّا بِالْمَعْرُوفِ وَ أَدَاءِ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَ رَحْمَةٌ مِنْ أَعْنَدِي بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عِذَابٌ أَلِيمٌ﴾
همراهی عدالت با تقوی، عدالت در دفاع از تجاوز	بقره/۱۹۶: ﴿الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَ الْحَرَمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنْ أَعْنَدَ عَلَيْكُمْ فَاقْعَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْنَدَتْ عَلَيْكُمْ وَ أَتَقْوَا اللَّهَ وَ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾
عدالت در طلاق رجعی، عدالت در رو بدل کردن اموال زن و شوهر در طلاق، همراهی عدالت با حدود الهی، عبور از حدود الهی؛ عبور از عدالت	بقره/۲۲۹: ﴿الْعَلَاقُ مَرَاثٌ فَإِمساكٌ بِعَرْوَفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَ لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خَفَمْ أَلَا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُناحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تَلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَ مَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

بی عدالتی در تقسیم دختران و پسران بین خدا و کافران	نجم/ ۲۱-۲۲: ﴿الْكُمُ الظَّرُورُ وَلَهُ الْأُتْنِي * تِلْكَ إِذَا قِسْمَةً ضَيْزِي﴾
امر به عدالت توسط خداوند، تقارب عال و احسان، تذکر به عدالت و روزی از سوی خداوند	نحل/ ۹۰: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَا عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعْظُمُ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾
عدالت در داوری میان مردم، موقعه خداوند به عدالت و روزی،	نساء/ ۵۷: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤْتُوا الْأَمَانَاتَ إِلَيْ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ بِمَا تَصْنَعُونَ﴾
عدالت درباره دشمن، عدالت در عقوبات دیدن	حج/ ۶۰: ﴿ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عَوَقَ بِهِ﴾
رفتار عادلانه پیامبر میان مردم، امر خداوند به پیامبر برای رفتار عادلانه میان مردم، عدالت و روزی؛ معلوم توحید، عدالت و روزی؛ ثمره توحید، یکسانی همگان در برابر خداوند	شوری/ ۱۵: ﴿فَلَذِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَبَعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ أَمْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لَا تَعْدِلَ يَعْنِكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ يَبْيَنَنَا وَيَسِّكُمُ اللَّهُ يَجْمِعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾
عدالت میان ثروتمدان و مساکین، عدالت میان ثروتمدان و فقر، عدالت میان ثروتمدان و در راه ماندگان، عدالت میان ثروتمدان و یتیمان	حشر/ ۷: ﴿مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرْبَى فَلَلَّهُ وَلِرَسُولُهُ وَلِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينَ وَإِنِّي السَّبِيلُ كَيْ لَا يَكُونُ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَاتَّهُوا وَأَقْوَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾
عدالت در پرداخت مهریه به زنان	نساء/ ۴: ﴿وَأَتَوْنَ النِّسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ حِلَّةً فَإِنْ طَبِّنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هُنِيَّا مَرِيَّا﴾
عدالت در بهربرداری از اموال یتیمان، عدالت و روزی نسبت به یتیمان	نساء/ ۲: ﴿وَأَتَوْنَ الْيَتَامَى أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَنْبِدُوا الْخَيْثَ بِالظَّيْبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَيْهِ أَمْوَالُكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوَّا كَبِيرًا﴾
عدالت و روزی خداوند، عدالت و روزی پیامبر اکرم، خداوند و رسول عین عدالت	نور/ ۴۸ و ۵۰: ﴿وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ * أَفَيْ قَلُوبُهُمْ مَرْضٌ أَمْ أَرْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾
عدالت در مجازات دشمن	نحل/ ۱۲۶: ﴿وَلَنْ عَاقِبُتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عَوَقْتُمْ...﴾
عدالت در کلام	انعام/ ۱۱۵: ﴿وَتَمَّ كَلِمَةُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾
عدالت در بدی کردن، عفو بالاتر از عدالت، اصلاح بالاتر از عدالت	شوری/ ۴۰-۴۱: ﴿وَجَرَأَءُ سَيِّئَةً مِنْهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ * وَلَمَنْ اتَّصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ﴾

امر به عدالت؛ ویژگی مؤمنان، عادلان بر راه راست، عدم برابری عادل با غیر عادل	نحل/۳۷: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَنْكَمْ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلُّ عَلَى مَوَلَّةِ أَيْنَمَا يُوجَهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هُلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾
داوری پیامبران در میان مردم به عدالت	یونس/۷۴: ﴿وَلَكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَّ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾
عدالت در همسرداری، سختی عدالت میان همسران	نساء/۱۲۹: ﴿وَلَنْ تَسْتَطِعُوا إِنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ نَسَاءٍ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمْلِوا كُلَّ الْمَيْلِ فَذَرُوهَا كَمَا لَعَّلَتُمْ وَتَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾
به عدالت رفتار کردن به واسطه حق	اعراف/۱۸۱: ﴿وَمِنَ خَلْقِنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ﴾
به عدالت رفتار کردن به واسطه حق، حق؛ محور عدالت ورزی	اعراف/۱۵۹: ﴿وَمِنْ قَوْمٍ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ﴾
عدالت در پیمانه کشیدن، عدالت در وزن کشیدن، عدالت در ارزش گذاری اجناس و اموال مردم، پیوند عقلایت و عدالت، هدف عدالت؛ اصلاح، شاخص عدالت؛ اصلاح، شاخص عدم عدالت؛ فساد، خیر بودن عدالت ورزی	اعراف/۸۵: ﴿وَإِلَى مَدِينَ أَخَاهُمْ شُعُبَيْنَا قَالَ يَا قَوْمَ اغْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٌ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ بَيْنَهُ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَفْوُغُوا الْكُنْجِيلَ وَالْبَيْزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أُشْيَاءُهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾

شاخص‌های عدالت در قرآن کریم

از تحلیل آیات قرآن کریم در ساحت عدالت، شاخص‌هایی به دست آمد که به سه دسته شاخص‌های ابعادی (مفهوم ابعادی)، شاخص‌های اصلی (مفهوم اصلی) و شاخص‌های کیفی (مفاهیم) تقسیم می‌شوند.

۱. شاخص‌های ابعادی

منظور از شاخص‌های ابعادی، شاخص‌هایی است که ابعاد عدالت را تفسیر می‌کنند. به زبان روش تحلیل محتوای کیفی، شاخص‌های ابعادی، همان مقوله‌های ابعادی هستند که هم ابعاد مقولات را مشخص می‌کنند، و هم انتزاع بیشتری دارند و می‌توانند سطح وسیعی از شاخص‌های اصلی را درون خود جای دهند. این شاخص‌ها علاوه بر روشنگری و اجمالی‌زدایی، نمایانگر عنوانین اصلی فرصت‌ها و تهدیدها و ضعف‌ها و قوت‌های حوزه عدالت می‌باشند. از دیگر سو، نقش عمده

شاخص‌های ابعادی، ترسیم تعادل و عدم تعادل نظام عدالت است و نقش تعادل‌ساز را در منظومه شاخص‌ها بازی خواهند کرد (نیکمنش، ۳۵).

در قرآن کریم برای عدالت چند شاخص ابعادی ذکر شده که یکی از شاخص‌های ابعادی عدالت، «عدالت فرهنگی» است. در این آیه، از شاخص ابعادی «عدالت فرهنگی» سخن به میان آمده است: «فَلِذِلِكَ فَادْعُ وَاسْتَعِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَبَعَّ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ آمِنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لَا غَدِيلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمِعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ» (شوری ۱۵). پیامبر اکرم ﷺ در این آیه، ضمن بیان ایمان خود به قرآن کریم، اعلام می‌کند که خداوند به او دستور داده که میان مردم به عدالت رفتار کند. از این‌رو از دیدگاه قرآن کریم، فرهنگ حاکم بر مردم دارای شاخص‌هایی است که ابعاد گوناگون فرهنگ را نشانه رفته است که یکی از این شاخص‌های ابعادی، عدالت فرهنگی است.

کارکرد اصلی شاخص‌های ابعادی، دسته‌بندی نظری و دقیق‌تر شاخص‌های اصلی است. البته ناگفته نماند که شاخص‌های ابعادی پیش از شاخص‌های اصلی مشخص نمی‌شوند تا بر اساس آن، شاخص‌های اصلی تدوین و جایابی شوند، بلکه پس از به‌دست آمدن شاخص‌های اصلی، شاخص‌های اصلی همگون و مشترک و نزدیک به‌هم در دسته‌هایی قرار می‌گیرند و پس از آن، شاخص‌هایی که از انتزاع بیشتری برخوردارند، برای هر دسته انتخاب می‌شوند که شاخص ابعادی یا همان مقوله‌های ابعادی نامیده می‌شوند. نتیجه اینکه شاخص‌های ابعادی از رهگذر پالایش و دسته‌بندی شاخص‌های اصلی و از دل آنها به‌دست می‌آیند.

۲. شاخص‌های اصلی

شاخص‌های اصلی حد فاصل شاخص‌های ابعادی و شاخص‌های کیفی هستند. در حقیقت این شاخص‌ها همان مقولاتی‌اند که مجموعه‌ای از مفاهیم یا همان شاخص‌های کیفی را در خود جای داده‌اند. روشن است که این شاخص‌ها نیز کیفی‌اند، اما تفاوتی که با شاخص‌های کیفی دارند، انتزاع بیشتر آنان نسبت به شاخص‌های کیفی است. شاخص‌های اصلی در زیر شاخص‌های ابعادی قرار می‌گیرند تا یک سطح از انتزاع

آنان بکاهند. این کاستن در شاخص‌های کیفی نیز ادامه پیدا می‌کند تا راه برای رسیدن به شاخص‌های کمی یا همان سنجه‌ها هموار گردد.

تفکر در محتوای آیه پیش‌گفته نشان می‌دهد که پایه و درون‌مایه اساسی عدالت فرهنگی، «توحید» است. اگر بپذیریم که فرهنگ از چهار لایه باور، ارزش، رفتار و نماد تشکیل شده است (کریمی بندرآبادی، ۳۳)، در میان لایه‌های فرهنگ، «باور» نقش اساسی و محوری را در فرهنگ به‌عهده دارد؛ زیرا باور است که بر سایر لایه‌های فرهنگ تأثیرگذار است؛ هرچند به صورت محدود نیز از آنها تأثیر می‌پذیرد. ازین‌رو توحید که بیشتر در ساحت جهان‌بینی و باور قرار می‌گیرد، به عنوان یک مقوله و یک شاخص اصلی فرهنگ و به‌دبیال آن عدالت فرهنگی، در قرآن کریم ظهرور و بروز تام و تمامی دارد. اگر فرایند کاستن سطح انتزاع را در توحید ادامه دهیم، به سطح بعدی شاخص‌ها، یعنی شاخص‌های کیفی می‌رسیم که نسبت به شاخص‌های اصلی از انتزاع کمتری برخوردارند.

۳. شاخص‌های کیفی

شاخص‌های کیفی که در حقیقت در جایگاه مفاهیم و مؤلفه‌های عدالت قرار دارند، در رده‌بندی شاخص‌نگاری در سطوح پایانی قرار می‌گیرند. این شاخص‌ها که از انتزاع کمی برخوردارند، خود به دو دستهٔ شاخص‌های عملیاتی و کمی تقسیم می‌شوند که شاخص‌های عملیاتی به عنوان عناصر صفت‌گردآوری اطلاعات و آمار عمل می‌کنند و به‌تبع، بیشترین وزن از کارکردهای شاخص را به دلیل جایگاه ویژه سنجش (پیمایش‌گری) بر عهده دارند، اما شاخص‌های کمی - به‌ویژه در کارکرد پیمایش‌گری - تبدیل اطلاعات جمع‌بندی شده کیفی را به آمار کمی بر عهده دارند (نیکمنش، ۳۶). شاخص‌های کیفی نمایانگر ابعاد کیفی و کمی مسائل عدالت هستند که در کنار فرست و تهدیدنمایی شاخص‌های ابعادی و اصلی، چرخه روشنگری این منظومه را در پایین‌ترین سطح کامل می‌کنند.

در آیه پیشین، «امر به عدالت از طرف خداوند» یک شاخص کیفی است که در زیر شاخص اصلی «توحید، اساس عدالت» قرار می‌گیرد. این شاخص کیفی یا مفهوم، به انضمام شاخص‌های کیفی و مفاهیم دیگر که تعدادشان نیز قابل توجه

است، شاخص اصلی را بارور می‌سازند. در حقیقت شاخص کیفی همان شاخص اصلی با سطح انتزاع کمتری است که پژوهشگر را یک گام به سنجه، یعنی شاخص کمی نزدیک‌تر می‌سازد.

در این پژوهش شاخص‌های کیفی به دست آمده از آیات قرآن کریم پس از پالایش و طبقه‌بندی، در چهار دسته قرار گرفتند که با توجه به ماهیت مفهومی هر دسته، مفهومی انتزاعی برای هر دسته انتخاب شد و بدین ترتیب، شاخص‌های ابعادی عدالت روشن شد که عبارت‌اند از: عدالت فرهنگی، عدالت اجتماعی، عدالت سیاسی و عدالت اقتصادی. هرچند در این دسته‌بندی‌ها و انتخاب مقولات ابعادی چهارگانه پیش‌گفته نمی‌توان ادعا کرد که نظریه ابعاد چهارگانه فرهنگ (فرهنگ، اجتماع، سیاست و اقتصاد) دخالت نداشته است، اما پژوهشگر سعی کرده تا حد ممکن، آن نظریه را مبنای این تقسیم‌بندی قرار ندهد و با استنطاق از خود قرآن کریم و بررسی دقیق مفاهیم و شاخص‌های کیفی و اصلی، به دسته‌بندی قابل قبولی دست پیدا کند.

۱. عدالت فرهنگی

مهم‌ترین شاخص ابعادی عدالت، عدالت فرهنگی است؛ زیرا این بُعد با حوزه هنر (قلب‌افزار)، معرفت (مغزاً فزار) و دانش (نرم‌افزار) سروکار دارد و بهجهت محوریت عقلانیت در این شاخص، نسبت به سایر حوزه‌ها و شاخص‌ها اشراف دارد. از سوی دیگر، پایه عدالت بر توحید استوار است و حد فاصل بر جسته و محوری نظریه عدالت در قرآن کریم با سایر نظریه‌های عدالت در مکاتب غیر اسلامی و فلسفه‌های غربی، توحید است و شاخص توحید به لحاظ ارتباط تنگاتنگی با عقل و معرفت، در عدالت فرهنگی جایابی می‌شود. به دیگر سخن، وجود شاخص توحید در دسته‌بندی عدالت فرهنگی، وزن این بُعد را افزایش داده، به‌طوری که در جایگاه نخست شاخص‌های ابعادی قرار گرفته است. روشن است که اگر بخواهیم میان چهار شاخص ابعادی، به لحاظ اهمیت، وزن تأثیرگذاری بر سایر شاخص‌ها، ریشه‌ای و محوری و کلیدی بودن و...، شاخص ابعادی نخست را تعیین کنیم که به نوعی

سایر شاخص‌های ابعادی دیگر را نیز سیراب و اشراب کند، باید بر شاخص ابعادی عدالت فرهنگی دست بگذاریم؛ زیرا شاخص اصلی «توحید» که پایه و اساس تمام شاخص‌های عدالت در قرآن کریم است، زیرمجموعه شاخص ابعادی عدالت فرهنگی است. این شاخص ابعادی خود از سه شاخص اصلی به دست آمده است: «توحید، اساس عدالت»، «شناخت عدالت» و «گستره عدالت».

الف) توحید، اساس عدالت

نخستین شاخص اصلی عدالت فرهنگی، «توحید، اساس عدالت» یا به صورت مختصر، «توحید» است. شاخص‌های کیفی آن که در آیات فراوانی از قرآن کریم گزارش شده، در جدول زیر ارائه شده است.

شاخص ابعادی	عدالت فرهنگی	شاخص اصلی
شاخص‌های کیفی	توحید، اساس عدالت	
	همراهی عدالت با حدود الهی	تذکر خداوند در عدالت‌ورزی
	حدود الهی شاخص عدالت‌ورزی	عبور از حدود الهی، عبور از عدالت
	یکسانی همگان در برابر خداوند	امر به عدالت توسط خداوند
	عدالت‌پیشگان، محبوب خداوند	تذکر به عدالت‌ورزی از سوی خداوند
	عدالت‌ورزی خداوند	موقعه خداوند به عدالت‌ورزی
	عدالت‌ورزان محبوب خداوند	عدالت‌ورزی، معلول توحید
	عدالت خداوند	عدالت‌ورزی، ثمره توحید
	آگاهی خداوند به عدالت‌ورزی یا عدم عدالت‌ورزی	

ب) شناخت عدالت

دومین شاخص اصلی عدالت فرهنگی، «شناخت عدالت» است. روشن است که مفهوم‌شناسی و چیستی عدالت با قوّة تفکر مرتبط است. شاخص‌های کیفی آن در جدول زیر ارائه شده است.

شاخص ابعادی	عدالت فرهنگی	شاخص اصلی
شاخص های کیفی	شناخت عدالت	شاخص اصلی
خیر بودن عدالت	تقابل عدالت با فساد	
خیر بودن عدالت و رزی	تقابل عدالت و ظلم	
تاروپود بودن عدالت و تقوا	تقابل هوای نفس و عدالت	
همراهی عدالت با تقوا	عفو بالاتر از عدالت	
پیوند دانش و عدالت	اصلاح بالاتر از عدالت	
پیوند معنویت و عدالت	احسان بالاتر از عدالت	
پیوند عقلانیت و عدالت	تقارب عدل و احسان	
محاسبه عدالت	عدالت، عدم ظلم	
شناخت عدالت، اصلاح	سختی عدالت و رزی	
شاخص عدم عدالت، فساد	هدف عدالت، اصلاح	

ج) گستره عدالت

سومین شاخص اصلی عدالت فرهنگی، «گستره عدالت» است. شاخص های کیفی آن نیز در جدول زیر ارائه شده است.

شاخص ابعادی	عدالت فرهنگی	شاخص اصلی
شاخص های کیفی	گستره عدالت	شاخص اصلی
عدالت خردل و رزانه	عدالت در کلام	
عدالت در هستی	عدالت در گفتار	
عدالت در گفتار؛ هر چند درباره نزدیکان	قوانين عادلانه	

۴۶

۲. عدالت سیاسی

دومین شاخص ابعادی عدالت، «عدالت سیاسی» است. این شاخص از یک سو از شاخص عدالت فرهنگی اشراب می شود،^۲ و از سوی دیگر بر عدالت اجتماعی و اقتصادی نیز اشراف دارد؛ زیرا این شاخص ابعادی با حوزه «قدرت» سروکار دارد. قرآن کریم پس از مسئله توحید که لُبَّ و اساس عدالت است، بیشترین تأکید را بر عدالت در ساحت سیاسی دارد؛ زیرا در آیات متعددی نه تنها مسلمانان و مؤمنان را به عدالت در میان خودشان دعوت می کند؛ ﴿وَإِنْ طَائِفَاتٍ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ أَقْتَلُوا فَأَصْلِحُوا

بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا أَلَّا تَنْفَعَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَفْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ» (حجرات/٩)، بلکه بر عدالت در میان دشمنان و مخالفین شان نیز اصرار می‌ورزد؛ **﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَلَا تُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾** (ممتحنه/٨). از سوی دیگر، بر عدالت حقوقی و قضاوی و داوری عادلانه که نمود عینی عدالت در سطح جامعه است، پای می‌فشارد. این شاخص نیز بسان شاخص پیشین، از سه شاخص اصلی برخوردار است که عبارت‌اند از: «عدالت در سیاست»، «عدالت حقوقی» و «داوری عادلانه».

الف) عدالت در سیاست

نخستین شاخص اصلی عدالت سیاسی، «عدالت در سیاست» است. شاخص‌های کیفی آن در جدول زیر ارائه شده است.

شاخص ابعادی	عدالت سیاسی
شاخص اصلی	عدالت در سیاست
شاخص‌های کیفی	کینه‌های گروهی و حزبی، مانع عدالت
	عدالت در صلح
	عدالت در دفاع از تجاوز
	عدالت درباره مخالفان

ب) عدالت حقوقی

دومین شاخص اصلی عدالت سیاسی، «عدالت حقوقی» است. شاخص‌های کیفی آن در جدول زیر ارائه شده است.

شاخص ابعادی	عدالت سیاسی
شاخص اصلی	عدالت حقوقی
شاخص‌های کیفی	عدالت در کتابت قرارداد
	عدم تفاوت عدالت در حد توانایی
	عدالت در قصاص
	عدم برابری عادل با غیر عادل
	کاتب عادل

ج) داوری عادلانه

سومین شاخص اصلی عدالت سیاسی، «داوری عادلانه» است. شاخص‌های کیفی آن در جدول زیر ارائه شده است.

شاخص ابعادی	عدالت سیاسی
شاخص اصلی	داوری عادلانه
شاخص‌های کیفی	داوری پیامبران در میان مردم به عدالت
	عدالت پیامبران در قضاوت میان ستمگران
	قسط در شهادت دادن
	عدالت در گواهی دادن
	عدالت در داوری میان مردم

۳. عدالت اجتماعی

سومین شاخص ابعادی عدالت، «عدالت اجتماعی» است. این شاخص با حوزه «روابط» سروکار دارد. منظور از روابط در اینجا از کوچک‌ترین واحد اجتماعی یعنی خانواده، که کانون شکل‌گیری نخستین ارتباطات میان همسران و فرزندان است، آغاز می‌شود و تا بزرگ‌ترین واحد اجتماعی یعنی جامعه را، که مظهر انواع و اقسام ارتباطات از ساده تا پیچیده است، دربر می‌گیرد. نکته مهمی که در این شاخص از دیدگاه قرآن بسیار محل تأمل است، عدالت نسبت به یتیمان است. شاید بتوان گفت از آنجا که این قشر آسیب‌دیده کمتر مورد توجه جامعه قرار می‌گیرد و از نعمت خانواده نیز محروم است، از دیدگاه قرآن کریم در میانه پیوستار واحدهای اجتماعی قرار می‌گیرد. از این‌رو قرآن کریم در پی آن بوده است تا با تکرار عدالت نسبت به یتیمان، از پایمال شدن حقوق مادی و معنوی آنان جلوگیری کند و فضای لازم را برای برگشت آنان به جامعه، با تشکیل خانواده فراهم سازد. این شاخص می‌تواند یکی از شاخص‌های کلیدی تفاوت نظریه عدالت قرآن کریم با سایر نظریات در باب عدالت باشد. این شاخص نیز دارای سه شاخص اصلی است که عبارت‌اند از: «عدالت در خانواده»، «عدالت در جامعه» و «عدالت نسبت به یتیمان».

الف) عدالت در خانواده

نخستین شاخص اصلی عدالت اجتماعی، «عدالت در خانواده» است. شاخص‌های کیفی آن در جدول زیر ارائه شده است.

شاخص ابعادی	عدالت اجتماعی	شاخص اصلی
	عدالت در خانواده	
	عدالت در میان همسران	عدالت در پرداخت مهریه به زنان
شاخص‌های کیفی	عدالت در نسبت‌های فرزندخواندنگی	سختی عدالت در میان همسران
	عدالت در همسرداری	عدالت در رویابی کردن اموال زن و شوهر در طلاق
	عدالت در طلاق رجعی	عدالت در ازدواج با زنان بی‌سرپرست

ب) عدالت در جامعه

دومین شاخص اصلی عدالت اجتماعی، «عدالت در جامعه» است. شاخص‌های کیفی آن در جدول زیر ارائه شده است.

شاخص ابعادی	عدالت اجتماعی	شاخص اصلی
	عدالت در جامعه	
	عدالت در آزاد و برده	امر خداوند به پیامبر برای رفتار عادلانه میان مردم
شاخص‌های کیفی	عدالت در مجازات دشمن	به کار بردن عدالت حتی برای ضعیفان
	عدالت در میان مؤمنان متخاصل	رفتار عادلانه پیامبر در میان مردم
	عدالت میان ثروتمندان و در راه‌ماندگان	سرپرست عادل
	عدالت میان ثروتمندان و فقرا	پیامبران، دعوت‌کننده مردم به عدالت
	امر به قسط	عدالت میان ثروتمندان و مساقین
	پیامبران، عدالت‌گستر	عدالت‌گستری در میان مردم
	مؤمنان، مجری قسط در جامعه	عدالت ورزی پیامبر اکرم
	فرآگیری قسط	امر به عدالت، ویژگی مؤمنان

ج) عدالت نسبت به یتیمان

سومین شاخص اصلی عدالت اجتماعی، «عدالت نسبت به یتیمان» است. شاخص‌های کیفی آن در جدول زیر ارائه شده است.

شاخص ابعادی	عدالت اجتماعی
شاخص اصلی	عدالت نسبت به یتیمان
شاخص‌های کیفی	عدالت در اموال یتیمان
	عدالت در بهره‌برداری از اموال یتیمان
	برخورد عادلانه با یتیمان
	عدالت‌ورزی در مال یتیم

۴. عدالت اقتصادی

چهارمین شاخص ابعادی عدالت، «عدالت اقتصادی» است. این شاخص با حوزه «ثروت» ارتباط دارد. اگر عدالت را به درختی تشبیه کنیم، عدالت فرهنگی: ریشه، عدالت سیاسی: تن، عدالت اجتماعی: شاخه و عدالت اقتصادی: میوه آن خواهد بود. در حقیقت عدالت فرهنگی، محتوای عدالت را به سایر ابعاد عدالت تزریق می‌کند و عدالت سیاسی و اجتماعی در حکم ساختارهایی برای پیاده‌سازی آن محتوا هستند که خروجی این سه بُعد، خود را در عدالت اقتصادی نشان می‌دهند.

همچنان که پیش‌تر آمد، «عدالت فرهنگی» به دلیل دارا بودن شاخص کیفی «عدالت»، در صدر شاخص‌های ابعادی عدالت قرار می‌گیرد. ظاهراً در اینکه توحید بنیادی ترین مفهوم در قرآن کریم است، اختلافی نباشد. افزون بر آن، این شاخص با ساحتِ عقل و معرفت ارتباط دارد و روشن است که عقل و معرفت نسبت به سایر حوزه‌ها در صدر قرار دارد.

در رتبه بعدی، «عدالت سیاسی» جای می‌گیرد؛ زیرا از یک سو با ساحت «قدرت» مرتبط است که به نوعی بر ساحت‌های دیگر، یعنی ارتباط و ثروت هم تقدم دارد و هم اشراف. از سوی دیگر، دایره این بُعد بسیار فراتر از ابعاد دیگر عدالت است، به طوری که نه تنها سیاستِ درون جامعه را دربر می‌گیرد، بلکه

سیاست در درون امت واحده اسلام و نیز در فضای بین المللی - چه دوستان و چه دشمنان - را نیز دربر می‌گیرد. این بُعد از عدالت می‌تواند زمینه مناسب را برای دو بُعد دیگر عدالت فراهم سازد. در حقیقت هرگونه آسیبی در این بُعد، بلافاصله آسیب در دو بُعد دیگر را در پی خواهد داشت. نیز بیفزاییم که «عدالت حقوقی» و «داوری عادلانه»، دو شاخص اصلی حیات یک جامعه‌اند.

در رتبه سوم، «عدالت اجتماعی» قرار دارد. این بُعد از یک طرف با ساحت «روابط» سروکار دارد که نسبت به حوزه «ثروت» از دایره گسترده‌تری برخوردار است، و از طرف دیگر، شاخص‌کیفی خانواده - سنگ بنای هر جامعه - را در خود جای داده است.

در رتبهٔ نهایی، «عدالت اقتصادی» جای می‌گیرد. عدالت اقتصادی آخرین حلقه از عدالت است که نمودی از وضعیت سایر انواع عدالت است. عدالت اقتصادی در پیشانی^۳ عدالت یک جامعه، نمایشگر سایر ابعاد عدالت است. با رصد عدالت اقتصادی در یک جامعه، به راحتی می‌توان به میزان اجرای عدالت در لایه‌های گوناگون جامعه پی برد. ازین‌رو است که قرآن کریم بیشترین تأکیدات و پرکاربردترین آیات در باب عدالت را بر عدالت اقتصادی متمرکز ساخته است. آن هم نه بر بخش ارزش‌گذاری، بلکه بر بارزترین نمود عدالت در جامعه، یعنی دادوستد مالی خُرد میان مؤمنان که خود را در سنجش و توزیں کالا نشان می‌دهد، انگشت نهاده و پیوسته بر سنجش دقیق و ترازوی درست تأکید ورزیده است. شاید بتوان گفت اگر عدالت در خُرددترین، عینی‌ترین و قابل لمس‌ترین سطح خود به درستی رعایت شود، راه برای رعایت عدالت در سایر سطوح نیز هموار خواهد شد. البته این نکته با مطالب پیش‌گفته منافاتی ندارد؛ زیرا از نگاه قرآن کریم، همه ابعاد عدالت در یکدیگر اثرگذارند، اما آنچه اثرگذاری بیشتری نسبت به سایر ابعاد عدالت دارد، همان مراتبی است که پیش‌تر بدان اشاره شد. نیز باید گفت که در همه موارد، تکرار یک مطلب یا تأکید قرآن کریم بر یک نکته، دلیلی بر اهمیت بنیادین آن مطلب نیست، بلکه قرآن کریم از شاخص‌های گوناگونی برای مهم جلوه دادن مفاهیم

بهره می‌گیرد که یکی از این شاخص‌ها، تکرار کمی است. نیز نکات تربیتی متعددی در سبک عدالت‌آموزی قرآن کریم نهفته است که در جای دیگر باید دنبال کرد.

اما در اینجا لازم است به نکته‌ای اشاره‌ای گذار شود تا بحث بهنوعی کامل شود. در اغلب آیاتی که سخن از سنجش و ترازو آمده است، قرآن کریم بحث سنجش در کالا را به سنجش اعمال در قیامت پیوند داده است. گویی قرآن در نظر داشته تا معاد را که در آن عدالت به معنای قرآنی اش اجرا خواهد شد، برای مؤمنان به تصویر بکشد و گوشزد کند که ای مؤمنان! اگر در دنیا عدالت/ ظلم ورزیدید، نتیجه آن را در آخرت خواهید دید. نیز پیوندی باشد بر ارتباط توحید در عدالت فرهنگی در یک سوی پیوستار عدالت و سنجش، و به دنبال آن معاد در عدالت اقتصادی در سوی دیگر پیوستار عدالت. عدالت در قرآن کریم پویاست و همه ابعاد آن مانند تاروپود در هم تنیده است.

این شاخص تنها دارای دو شاخص اصلی است که یکی ناظر به بُعد ارزش‌گذاری اقتصادی است که بهنوعی به لایه زیرین اقتصاد نظر دارد، و دیگری ناظر به بُعد سنجش کالاست که به لایه رویین اقتصاد توجه دارد. این شاخص‌ها عبارت‌اند از: «عدالت در ارزش‌گذاری» و «عدالت در سنجش (وزن)».

ب) عدالت در ارزش‌گذاری

نخستین شاخص اصلی عدالت اقتصادی، «عدالت در ارزش‌گذاری» است. تنها شاخص کیفی آن در جدول زیر ارائه شده است.

شاخص ابعادی	عدالت اقتصادی
شاخص اصلی	عدالت در ارزش‌گذاری
شاخص کیفی	عدالت در ارزش‌گذاری اجناس و اموال مردم

ب) عدالت در سنجش (وزن)

دومین شاخص اصلی عدالت اقتصادی، «عدالت در سنجش وزن» است. شاخص‌های کیفی آن نیز در جدول زیر ارائه شده است.

شاخص ابعادی	شاخص اصلی	عدالت اقتصادی
شاخص‌های کیفی	استفاده از ترازوی درست	عدالت در سنجش (وزن)
	استفاده صحیح از ترازو	ترازوی کامل
	پیمانه کامل	عدالت در وزن کشی اجناس
	ترازو، وسیله‌ای برای سنجش عدالت	عدالت در وزن کشیدن
	ترازوی عادلانه	کامل پیمانه کردن هنگام پیمانه کشیدن
	عدالت در پیمانه	کامل پیمانه کشیدن
	عدالت در پیمانه کشی	عدالت در ترازوکشی هنگام خریدن
	عدالت در پیمانه کشیدن	عدم زیادخرا
	عدالت در ترازو	عدالت در اقتصاد
	عدالت در ترازوکشی هنگام فروختن	عدالت در ترازوکشی هنگام فروختن

نتیجه‌گیری

پس از آنکه شاخص‌های چهارگانه ابعادی و شاخص‌های اصلی هر یک و به دنبال آن، شاخص‌های کیفی هر شاخص اصلی مشخص شد، حال لازم است به عنوان نتیجه‌گیری، ارتباطات میان این شاخص‌ها و تأثیر و تأثرات آنها از بر یکدیگر مورد بررسی قرار گیرد. در جدول زیر، درهم کرد شاخص‌ها آمده است.

عدالت	عدالت سیاسی	عدالت فرهنگی	شاخص‌های ابعادی	شاخص‌های اصلی
عدالت				شناخت عدالت
				توحید، اساس عدالت
				گسترده عدالت
عدالت				داوری عادلانه
				عدالت حقوقی
عدالت				عدالت در سیاست

عدالت در خانواده	عدالت اجتماعی	
عدالت نسبت به یتیمان		
عدالت در جامعه	عدالت اقتصادی	
عدالت در ارزش‌گذاری		
عدالت در سنجش (وزن)		

بر اساس جدول بالا، عدالت فرهنگی در صدر و عدالت اقتصادی در ذیل قرار دارد. این ترکیب به این معناست که جنس عدالت فرهنگی که معرفت و عقلانیت است، بر سایر شاخص‌ها اشراف دارد و نقش یک شاخص بنیادی را در بحث عدالت ایفا می‌کند. همچنین عدالت سیاسی و اجتماعی که حلقة واسطه میان عدالت فرهنگی و عدالت اقتصادی هستند، نقش یک شاخص ساختاری را به عهده دارند که پردازش عدالت در ساختارهای سیاسی و اجتماعی - حقوقی جامعه را دنبال می‌کنند که نسبت به شاخص عدالت فرهنگی، به لحاظ جنس ساختاری شان از یک سو از نمود بیشتری برخوردارند و بروز و ظهور بیشتری دارند، و از سوی دیگر نسبت به شاخص عدالت اقتصادی، از ملموس بودن و عینی بودن کمتری برخوردارند. و در آخر، عدالت اقتصادی جایابی می‌شود که بازترین نمود را دارد و یک شاخص تمام‌عیار نمودی است. به دیگر سخن، عدالت فرهنگی در جایگاه شاخص دروندادی، و عدالت سیاسی و اجتماعی در جایگاه شاخص فرایندی، و عدالت اقتصادی در جایگاه شاخص بروندادی قرار می‌گیرند.

شاخص بنیادی

شاخص ساختاری

شاخص نمودی

شاخص‌های کیفی در این پژوهش، زیربنای نظام شاخص‌های عدالت محسوب می‌شوند. دستیابی به شاخص‌های روبنایی و کمی، از طریق لایه‌های پایین‌تر نظام شاخص‌ها، یعنی سنجه‌ها امکان‌پذیر است که از هدف این نوشتار بیرون است.

پی‌نوشت‌ها

۱. منظور از «بستر»، پس‌زمینه یا موقعیتی است که واقعه در آن جای دارد.
۲. برخی بر این عقیده‌اند که حوزه سیاست بر حوزه فرهنگ مقدم است؛ زیرا در اسلام، انگیزه بر باور مقدم است. اما در این پژوهش بر خلاف این دیدگاه، فرهنگ بر سیاست مقدم شده؛ زیرا تقدم باور بر انگیزه و بینش بر گرایش، مینا قرار گرفته است.
۳. منظور از پیشانی، بُعد نمودی و نشانگری آن است، نه بُعد بالایی و برتری و اشراف داشتن آن بر سایر شاخص‌ها.

منابع و مأخذ

۱. استراوس، انسلم؛ کربین، جولیت؛ مبانی پژوهش کیفی: فنون و مراحل تولید نظریه زمینه‌ای، ترجمه ابراهیم افشار، تهران، نشر نی، ۱۳۹۴ش.
۲. ایمان، محمدتقی؛ نوشادی، محمود رضا؛ «تحلیل محتوای کیفی»، *فصلنامه پژوهش*، سال سوم، شماره دوم، پاییز و زمستان ۱۳۹۰، ۱۵-۴۴.
۳. بیکمن، لئونارد؛ راگ، دبرا؛ روش‌های کاربردی پژوهش اجتماعی، ترجمه سجاد یاهک و همکاران، تهران، پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات، ۱۳۹۲ش.
۴. جوادی آملی، عبدالله؛ *تفسیر قرآن کریم*، قم، مرکز نشر اسراء، ۱۳۸۵ش.
۵. شورای عالی انقلاب فرهنگی؛ تیپ پیوست فرهنگی، تهران، شورای عالی انقلاب فرهنگی، بی‌تا.
۶. کریندورف، کلوس؛ *تحلیل محتوا: مبانی روش‌شناسی*، ترجمه هوشنگ نایبی، تهران، نشر نی، ۱۳۸۳ش.
۷. کریمی بندرآبادی، محمدعلی؛ ماهیت واقعی مهندسی فرهنگی نظام جمهوری اسلامی، بزد، نخبگان دانش، ۱۳۸۹ش.
۸. معروفی، یحیی؛ یوسف‌زاده، محمدرضا؛ *تحلیل محتوا در علوم انسانی*، همدان، سپهر دانش، ۱۳۸۸ش.
۹. نیک‌منش، ابراهیم و دیگران؛ *مدل شاخص‌نگاری و نظام شاخص‌های فرهنگی*، مشهد، دفتر تبلیغات اسلامی خراسان رضوی و استانداری خراسان رضوی، ۱۳۹۱ش.
۱۰. واعظی، احمد؛ *نقد و بررسی نظریه‌های عدالت*، قم، مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی، ۱۳۸۸ش.
۱۱. یعقوبی، داریوش؛ *دروگ ایرانیان از عدالت*، تهران، جامعه شناسان، ۱۳۸۸ش.
12. Zhang, Yan; Wildermuth, Barbara M.; **Qualitative Analysis of Content**, <https://www.ischool.utexas.edu>.